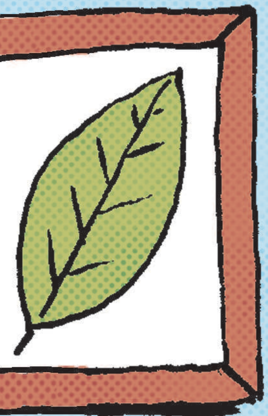
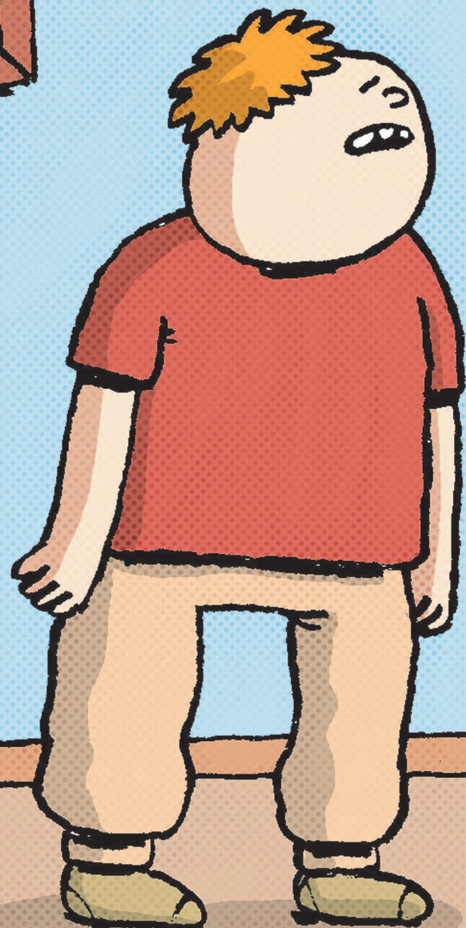
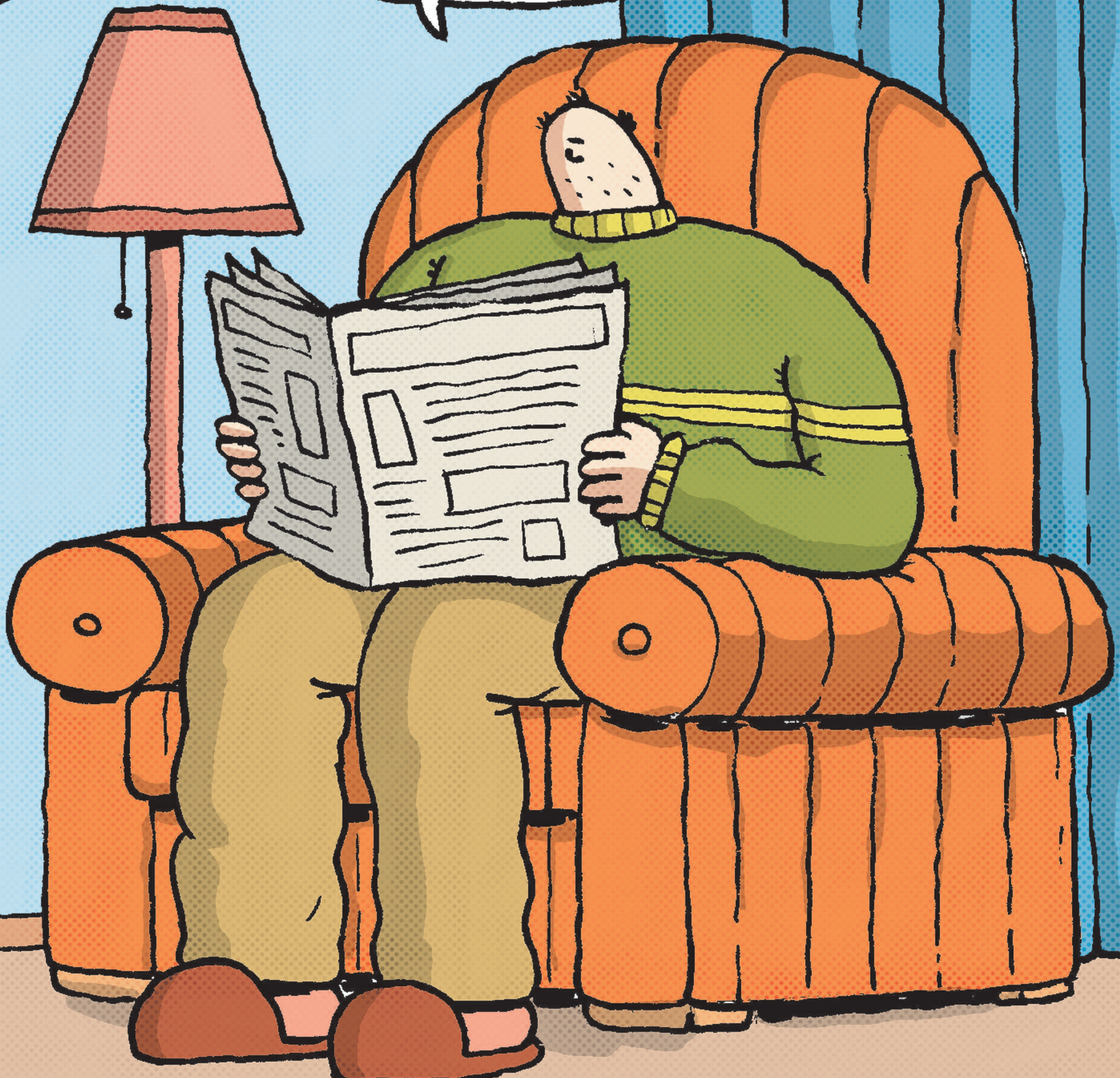
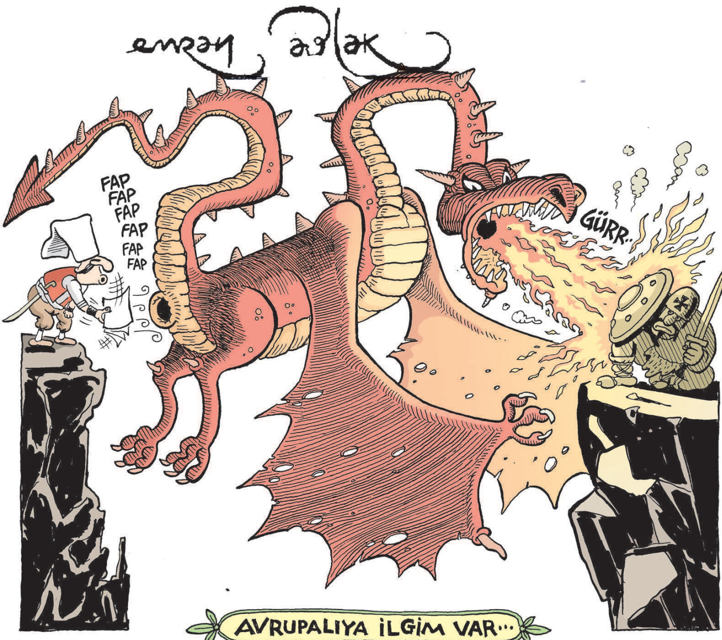
UYKUSUZ

1 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2018/05 No: 544
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Yıllık 25,6 milyon araç geçişi garantisi verilen Avrasya Tüneli'nden, 2017'de yaklaşık 15 milyon araç geçti. Aradaki 10 milyon araç farkı halkın vergileriyle şirkete ödenecek.

FAP FAP FAP FAP FAP FAP
GÜRR..
AVRUPALIYA İLGİM VAR...

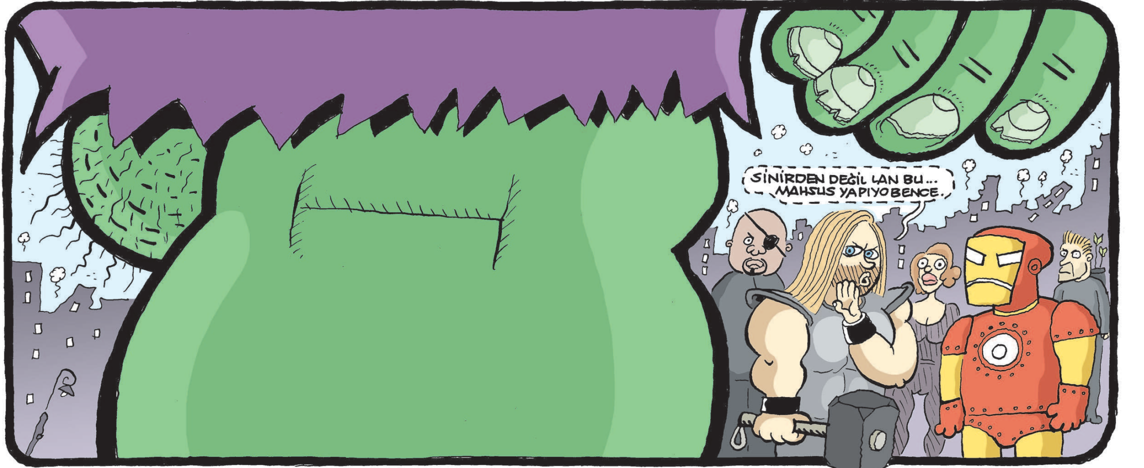
SİZİ GASP EDEN ADAM BUNLARDAN BİRİ MİYDİ..? MERAK ETMEYİN SİZİ GÖREMEZLER...
190
170
150
OTTO

POLİGON
BOM BOM
DAN DAN
1
BOM
BOM
DAN
DAN
2
3
GIKT..
DZZZZ..
4
DZZZZZT...
Yok abi, bu çamaşır böyle kurumayacak...
5

DENİZ FENERİ
KURTULMAMIZ İMKANSIZ!
ÖLÜCEZ!
1
DENİZ FENERİ!
2
işte yine geldiler...
...SSS...
3

SİNİRDEN DEĞİL LAN BU... MAHSUS YAPIYO BENCE.

PİŞMAANİYE..
ÇUF ÇUF ÇUF..

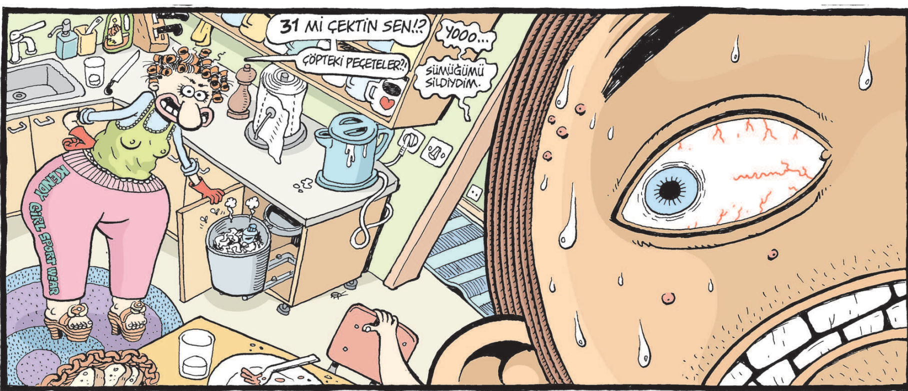
EVET BEYLER KİMLİKLER...
ABİ BENİM Kİ KEMKÜM...
ALIN BUNU AL AL AL AL...

KUNG-FU: LAVABO AÇ TEKNİĞİ
oğğcccc...
..ccuuudağ..
ÇOK!
oh..
Sink
Sonk

SİZİN GİBİ GÜZEL BİR BAYANIN NİYE YALNIZ OTURDUĞUNU SORA-BİLİR MİYİM?
ZUFFFFF...
TUVALETE KAPAR GİTTİYDİM

31 Mİ ÇEKTİN SEN!?
YOOO...
ÇÖPTEKİ PEÇETELER?!
SÜMÜĞÜMÜ SİLDİYDİM..

merhaba dünyalı. Ben dostum.
aparlörden konuşma! kendini göster!
Budur abi robotum ben.
Sayibin nerde?
gezegende kaldı...
Çağır gelsin.
arıyorum..

her şey olur

KAMUFLAJLAR

BENCE SAVAŞ...
SİZİN DESTEKLEMENİZ YASAK!
BİZ DE OPERASYONU DESTEKLİYORUZ!
SİZİN DE KARŞI ÇIKMANIZ YASAK!
SEÇİM DALI HAREKATI İYİ GİDİYO... PARDON ZEYTİN DALI DİYCEKTİM!
KÜRT KORİDORUNU YOKEDİCEZ... PARDON TERÖR KORİDORU DİYCEKTİM!
DEĞİŞİK TONLARI ARAMIZA ALMAYINCA KAMUFLAJ BOZULUYO!
KAMUFLAJDA FARKLI RENKLER OLARAK BİR ARADA YAŞAMAYI ÖĞRENMELİYİZ!
ŞEREFSİZ ALÇAK MÜFTERİ!
NİYE TWİT ATTIN?
NİYE TWİT ATMADIN?
TSK SİVİLLERİ VURUYO... PARDON YPG DİYCEKTİM!
SSS GENÇ!
GEL LAN BURAYA!
NE RENGİ LAN!
KAMUFLAJ HAİNİ!
İŞTEN ATILDIN!
ZATEN 3-4 TONUZ ŞURDA, TADIMIZ KAÇMASIN!
SORUŞTURMA!

cem dinlenmiş

Normal şartlar altında

insanların otobüste yanındaki insanla sohbet etmeye çekindiği, olur a sohbet ederse polis tarafından ifadeye çağrıldığı, tiyatrocuların sahneledikleri oyun için ülkenin hiç bir şehrinde izin alamadığı, gazetecilerin kafa kesen, kalp söküp yiyen bir katil sürüsünü bile eleştirmeye çekindiği, üstüne kafa kesip kalp yiyen adamlara terörist diyenlerin bunu neden dediğini anlamadığını ciddi ciddi sorguladığı bir ülke Rusya tipi bir diktatörlüktür. Neyse ki **Yeni Türkiye'de** herkes sadece otobüste, takside değil internet üzerinde, facebook'ta twitter'da da hiçbir korkuya kapılmadan düşüncelerini ifade edebilmekte, tiyatrocular istedikleri oyunu istedikleri yerde sergileyebilmekte ve en satılmış gazeteciler bile kafa kesip kalp yiyen katillerin gerçekte ne olduklarını söyleyebilmektedir. En azından bir an için. Hiç olmazsa teorik olarak.

Normal şartlar altında ağzından çıkan iki kaftan biri sandık olan, sandıkla yatıp sandıkla kalkan, sandıkta kaybetse bile sandık sandık diye kazanana ya da kazandığını kabul ettirene kadar insanların önüne sandık koyan bir siyasetin, onlarca yıldır meslektaşlarının seçtiği insanlar tarafından idare edilen meslek odalarının yönetimlerine hiç olmazsa saygı gösteriyormuş gibi yapmaları beklenir. Zaten hükümet beslemesi, modern bir ülkede değil gazetede yazmayı, adliye önünde arzuhal yazmaya kalksa daktilosu kafasında paralanacak şaklabanların ağızları köpürerek meslek odalarına saldırdığı bir ülke tipik bir diktatörlüktür. Neyse ki **Yeni Türkiye'de** seçimle iş başına gelen meslek odaları ve birliklerinin temsilcilerinin fikirleri, katılınmasa bile bir mesleğin bütün erbaplarını temsil ettikleri için dikkatle dinlenir, söyledikleri̇nin doğru olabileceği de değerlendirilerek olaylar yeniden yorumlanır. En azından bir an için. Hiç olmazsa teorik olarak.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Hiç müzik kullanılmayan "İki Dil Bir Bavul" filmi Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından düzenlenen "1. İlk Yönetmen Uluslararası Film Festivali"nde en iyi müzik ödülünü alalı **8 yıl,**

Kadir İnanır, verdiği bir röportajda "Hiç kadın dövdünüz mü" sorusuna, "Nisa Suresi'nin anlattığı kadar," cevabını vererek 'Allah'ın izniyle' havası yakalayalı **9 yıl,**

Refah partisi milletvekili Şevki Yılmaz, "Bu yezitlerin kapı zilleri bile 'dinden dön' diye çalıyor, günahtan günaha koşuyor bunlar!" diyeli **21 yıl,**

Zulüm filminde Yıldız Kenter'in oynadığı tecavüz sahnesi, "devlet sanatçısı tecavüze uğrayamaz" gerekçesiyle denetleme kurulu tarafından sansürleneli **35 yıl,**

Ajda Pekkan ilk estetik operasyonunu geçireli **49 yıl,**

Milli Eğitimi Bakanlığı'nı eleştiren Tunceli Emek Gazetesi'ne, "Vurucu Kobra" takma adıyla tehdit mesajları gönderen kişinin Tunceli İl Milli Eğitim Şube Müdürü olduğu ortaya çıkalı **8 yıl,**

Gülşen, Michael Jackson'un öldüğü gün helva kavurup Londra'daki apartman komşularına dağıtarak İngiliz'i şaşırtalı **9 yıl,**

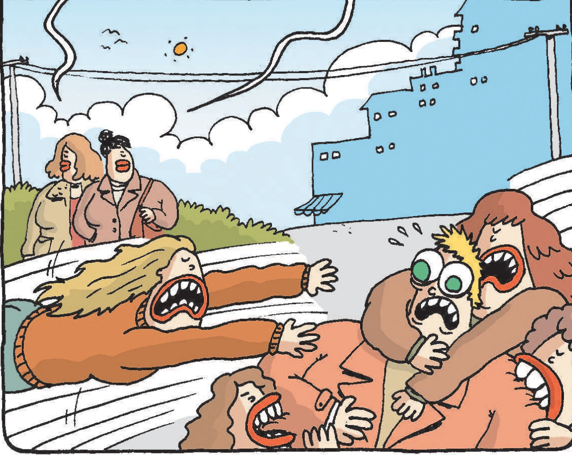
Prof. Dr. Erdal Işık, İbrahim Tatlıses'in bazı türkülerinin nedeni tam olarak bilinmeyen bir sebeple sara nöbetlerini tetiklediğini açıklayalı **12 yıl,**

TRT denetimi, "Dün gece hiç tanımadığım bir erkeğe / sırf sana benziyor diye / usulca sokulup / 'Merhaba' dedim..." sözlerine "Türk kadının tanımadığı hiçbir erkeğe selam vermeyeceği" gerekçesiyle karşı çıkarak Leman Sam'ın "Anladım" şarkısını yasaklayalı **26 yıl,**

İtalyan sanatçı Piero Manzoni, tüm dünyayı kendi yapıtı olarak sergilediğini duyuralı **56 yıl olmuş.**

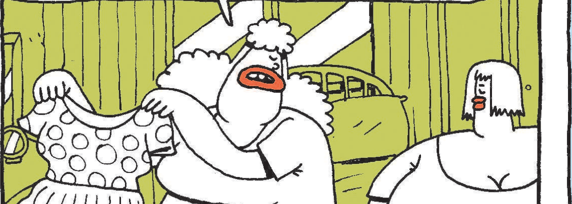

nisan hakan

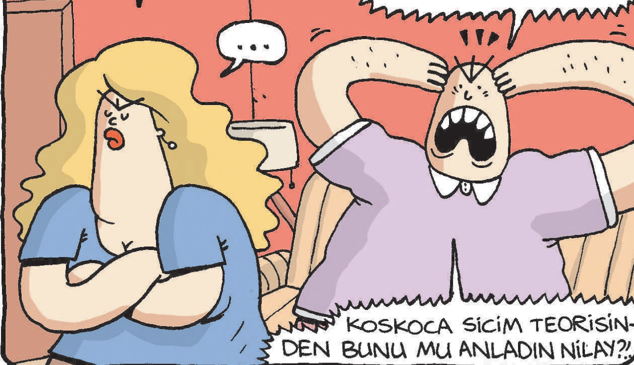
ANLAMIYORSUN FİGEN BEN DÜZENLİ İLİŞKİ ADAMI DEĞİLİM...
MÜMKÜN...
HA BU YERDEKİ KAĞIT SENİN O ZAMAN...
KONDOM DİYE BİŞEY DUYMADIN MI SEN ÖKÜZ?!
KAN TESTİ SONUÇLARI Frengi (+) Pozitif HPV... (+) Pozitif Uçuk.. (+) Pozitif
O NE ÖYLE VOCCİRİ VOCCİRİ!..

OĞLUM BEN GİDİCİYİM, AZ VAKTİM KALDI, HİSSEDİYORUM...
ONU DEMİYO BE!..
NEYİ YA NOLUYO?
BEBEYİM HABERSİZ YAPICAKTIK NİYE HİSSETTİRİYOSUN?!!

Kitaplığa bakıyorum. Rafların bir kısmı "bizim iş ne oldu?" der gibi bakan henüz okunmamış kitaplarla dolu. Genel olarak üniversite yıllarında, heyecanlı ve idealist asistanlar tarafından ders müfredatlarına yedirilen soyut ve kafa karıştırıcı, başlığını okumaya kalktığında bile baş dönmesi ve hafif mide yanmasına yol açan kitaplar.

Genç asistan belki de kendisi öğrencilik günlerinde bir türlü okuyamadığı, bir türlü içine giremediği, ilk bir kaç sayfasını geçemediği kitabı okuyup kısmen anladığı için heyecan içinde. "Ben bu bilgileri aldım ve şu an insan olarak geldiğim üst düzey noktaya inanamıyorum, benim bir asistan olarak görevim sorumluluğum altındaki bütün üniversite öğrencilerini benimle aynı seviyeye getirmek ve insanlığı bir üst seviyeye taşımaktır. Bu öğrencilerle birlikte, bu taşra üniversitesinin sosyal bölümler bölümünde yeni bir uygarlığın temellerini atacağız, hepimiz bu kitabı okuyacağız, öğrencilerin anlamadığı yerlerde onlara sorular sorarak, yol göstererek zihinlerini açacağım, hem onları etkileyeceğim, hem de onları post-modernizmle tanıştıran isim olarak zihinlerinde sonsuza kadar yaşayacağım. Belki bu tek bir kitabı okuduktan ve kendi medeniyetimizi kurduktan sonra heykelimi dikerler ve altına "bize yıldızlara giden yolu gösteren ulu önderimiz anısına" yazarlar" diye düşünmüş olabilir. Peki ne oldu da yıldızlara giden yolu keşfedemedik, ne oldu da el ele yeni bir insanlık ideası gerçekleştiremedik? Şöyle oldu diye hatırlıyorum:

Bir süre kitabı okumaya, anlamaya çalıştık. En iyilerimizin bile nefesi yetmedi o maratonu koşmaya. Dalağı şişenler, bacağına kramp girenler, susuzluktan bayılanlar bir bir bilgi yolunun kenarında inler halde yatmaya başladı. Aramızdan birini gönüllü seçip asistana "hocam bu kitap vizelerde çıkacak mı?" diye sorduruk. Bu soru şanlı lideri çok sinirlendirdi. Onun amacı bizleri karanlıklardan aydınlıklara çıkartmaktı. Ama biz basit köylüler olduğumuz için sadece bir ay sonra gireceğimiz vizeyi düşünüyor, asla insanlığın geleceğiyle ilgilenmiyorduk. Heyhat, belki sinirinde haklıydı, çünkü gerçekten de ders aralarında masa tenisi oynamak ve ucuza kaliteli yemek yemek dışında çok bir tutkumuz yoktu. Yine de iyi bir lider halkının güçlü ve zayıf yönlerini bilir, onları nasıl motive edeceğini bilir, bir anne baba şefkatiyle davranır. Genç asistanın öfkesi onun kendi kafasındaki "ölü ozanlar derneğindeki Robin Williams gibi hem aşırı bilgili, hem de aynı zamanda ilham verici ve komik" öğreticiden manyak bir despota, bir tirana dönüşmesine sebep oldu. "Çıkacak tabi!" diye bağırdı, "vizede de çıkacak, finalde de çıkacak! Bundan sonra böyle size!"

Bir süre daha çabaladık. Samimiyetle, içtenlikle çabaladık. Birbirimizin evlerinde toplandık, kitabı ortaya koyduk, satanist bir ayinin ritüellerini yerine getirir gibi kitaptan parçaları birbirimize yüksek sesle okuduk, anlamlarını tartıştık. Felsefe bölümünden üst sınıflardan birinin tanıdığı bir abiyi çağırdık anlatsın diye, kitabın ismini duyunca irkildi, huysuzlanan yerliler gibi yolun bir noktasından sonra devam etmek istemedi. Onun yerine kendisinin komünist partiye katıldığını, çok memnun olduğunu, bunlarla uğraşmak yerine gösterilere falan katılmamız gerektiğini bildirdi. Kendisine sonsuz çabaları için buradan bir kere daha teşekkür etmek isterim.

Vicdansızlar

"ÜNİVERSİTEDE HİÇ Mİ BİR ŞEY ÖĞRENMEDİNİZ YA? FORDİZM, POST-FORDİZM FALAN HİÇ Mİ BİR ŞEY BİLMİYORSUNUZ?! NASIL GELDİNİZ BU YAŞA KADAR, KİM SİZE BU ŞANSI VERDİ?!" diye bağırıyor, üzerimize yürüyordu genç asistan. "Hocam biz zaten üniversite ikiyiz, geçen sene hep psikolojiye giriş, felsefe tarihine giriş falan giriş dersleriyle geçti. Bir de burası taşra üniversitesi olduğu için bizim lise eğitimimiz falan da kötü, fordizmi benim lise okuduğum ilçede kimse bilmiyor, lütfen artık vurmayın" diye ağlıyorduk ama dinlemiyordu. Çılgınlığının içinde kaybolmuş, yüksek lisans süresince kendisine eziyet eden hocalarına dönüşmüştü. Kendisini doçent, bizleri de doktora öğrencisi zannediyordu. Öğrencilerden bazıları da asistanın deliliğinin girdabına kapılmışlardı. Kimisi nereden bulduysa kitap üzerine yazılmış bir doktora tezini ele geçirmişti. Tezden "ders notları" olarak bahsediyor, "buradan çalışınca daha rahat anlaşıldığını" iddia ediyordu. Kimisi "not çıkartarak çalışınca biraz daha anlaşılıyor gibi" derken bütün kitabı el yazısıyla a4 kağıda geçirmişti. Hangi cümlenin önemli, hangisinin önemsiz olduğunu anlamaya çalışırken, çoğumuz bütün kitabın altını çizmiştik.

Doçentler.

O durumdaki insanların yapması gereken şeyi yaptık. Aramızdan bir bayan arkadaş gitti, bölüm başkanına ağladı. İşte o konuşmanın tam metni:

"Hocam müfredatta yok ama Gürkan hoca bizi zorunlu tutuyor, başka bir şey okutmuyor, vizede sadece bundan sorumlu olacaksınız diyor. Felsefecilere sorduk, onlar bile bu kitabı okumuyormuş, hocam lütfen Gürkan hocayla konuşun, normal ders kitabından sınav olalım hocam."

O günden sonra genç asistan, kitabın konusunu bir daha açmadı. Derslere gelir, merhaba demeden ders kitabından konuları anlatır, arada bir iki nefret dolu bakış atıp gider oldu. Üzülmüş müydü? Hayal kırıklığına mı uğramıştı? Akademiye olan inancını mı yitirmişti? Belki bu konuyla ilgili söylenebilecek en güzel şeyi o dönemdeki masa tenisi partnerim Ercan Bey söylemişti: S.keyim Gürkan'ı ya, dengesiz pezevenk.

Yıllar sonra kitabı tekrar elime alıp incelediğimde, o yıllarda bir kere bile merak edip çevirmenin önsözünü okumadığımı fark ettim. Çevirmenin önsözü vahşi bir ihtirasla "on sayfa önsöz, beş sayfa içindekiler, kırk sayfa da kaynakçayı çıkart, baya neredeyse yüz sayfa falan eksiliyor" diye atlanmıştı. Elimden gelse kopartıp atacaktım belki kitap biraz ferahlasın diye. Oysa bakın kaleme aldığı önsözde çevirmen, okurları bekleyen sürprizi ne kadar tatlı bir dille açıklamış:

"Bir kitabın Türkçe diline çevrilmesi, Türkçe konuşan herkesin bu kitabı okuyup anlayabileceği anlamına gelmez. Türk okuyucunun artık Türkçe olan her şeyi anlayacağı yanılgısından kurtulması gerekmektedir. Kimse kusura bakmasın."

İşte bu kimseyi kırmadan "paranı boşuna harcadın, bu kitap seni s.ker" demenin çok zarif bir yoludur. Çevirmenler medeniyetin bel kemiğidir.

MACERAYI SEVEN ADAM

KUP!

Uludağ - 2 Şubat 2018 öğle saatleri

Hasmımızın helikopteri olması ne iyi oldu; Tam bir kar-kış macerası yaşadık, karda yuvarlanmalı filan.

Demek macera-yı seviyorsun?!

KTUK!

Kostüm dikelim o zaman sana; bu ne macera sevgisiymiş, kendine hiç zaman ayırmıyor musun?

Macera benim diğer adım bebe-gim.

Yanması için biraz çıra eklemem lazım.

CAŞŞŞ!

HEY! Ne yaptın! O sonuncu şömine kibritiydi!..

Sönmeden sigaranı da yakayım.

MMP! MMP! Ya çakmak vardı aslında.

Daha bugün tanıştık! Başımıza bi bela geldi ve şimdi buradayız...

Bela benim diğer adım bebeğim.

TAK! TAK!

ÇI-KIRT!

Kusura bakmayın rahatsız ettim ama Macerayı Seven Adamı resepsiyondan çağırıyorlar...

Geldiler!

Gitmeyeceksin di mi?

KUP

Hemen dönücem bebeğim! Macera lan!

Dönecek.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

Hasbi Tembel Er'in yaratıcısı Mort Walker'i kaybettik. Hasbi Tembel Er, adı üzerinde sürekli arazi olmak, kaytarmak peşinde koşan bir askercikti. Bugün oğullarına Hasbi kadar askerlik yaptırmaya kıyamayanlar, halkın çocuklarını, sırtlarını bile uzaktan sıvazlayarak savaşmaya gönderiyor.

Hadi eskiden hiç olmazsa görüntüyü olsun kurtarırdık. Başbakanların çocukları, yurtdışında okusalar ya da çalışsalar da; zihinsel ya da bedensel olarak askerlik yapmaya elverişli olmasalar bile, anne babalarının yalısının elli metre ilerisindeki askeri birliklerde de olsa askerliklerini yapardı. "Kıyak askerlik" yaptıkları için eleştirilirlerdi de ama neticede orada bir askeri birlik vardı ve illa ki birileri oradaki askeri birlikte yapacaktı askerliğini.

Tabii o zamanın iktidarlarını yönetenler de, askerlikle tek ilgileri Kwai Köprüsü filmini, belki sonuna kadar dayandılarsa bir de Sezercik Küçük Mücahit'i seyretmekten ibaret olduğu hâlde orduların önünde şaha kalkan atıyla poz veren bir kumandan edasıyla kahramanlık taslar, kimi kağnısını itekleyen Elif Bacı, kimi top mermisini sırtlanan Seyit Onbaşı edasıyla konuşurdu. O zaman bile bu kendi çocuklarına kıyamayıp, yalılarının yanındaki askeri birliklerde askerlik yaptıranların halkın çocuklarını sınır ötesi maceralara sürüklemeleri canımızı sıkardı ya aklımızın ucundan bile geçmezdi, bir siyasi partinin başta lideri, neredeyse tüm ileri gelenlerinin kendi çocuklarına bot bile bağlatmadan halkın çocuklarını savaşa göndereceği.

Askere gitmenin çoğunluk için ne kadar büyük önem taşıdığını askere gittiğimde anladım. Her yeni gelen asker grubunun arasında illa ki askerlik yapmaya hiç elverişli olmayan bir iki çocuk oluyordu. Bir gün mesela, gelen askerler arasında birinin tek gözü bir garip geldi bana, yanına gidip sordum, çocuğun tek gözü basbayağı görmüyor çıktı. Yüzbaşıya gidip durumu anlattım, "Komutanım bu çocuğun askerlikten muaf olması gerekmiyor mu? Bir gözü resmen kör," dedim. Yüzbaşı bana bakıp "Öbür gözü görüyor mu?" diye sordu. Gördüğünü öğrenince biraz düşünüp, "İyi, onu da bölük fotoğrafçısı yap o zaman," dedi, "Fotoğraf çekmeye tek göz yeter nasıl olsa."

Bunun gibi bir kaç askerle ilgili daha yanına gidince en sonunda beni kenara çekip "Sen bilmiyorsun, bu çocukları askerliğe elverişsizdir, diye gönderirsek köylerinde ne kız verirler, ne adam yerine koyarlar," dedi. Askerliğe de zorunlu askerliğe de karşı olduğumu bildiği için bıyık altından gülerek "Dediğin gibi askerlik kalksa, bu çocuklar yine gelir kapıda bekler," diye ekledi.

Hayatımızdaki birçok şeyin bundan henüz yüz elli yıl önce hiçbir şekilde var olmaması düşündürücü bence. İnsanoğlu'nun üç milyon yıldır yaşadığından farklı şekilde yaşıyoruz. Bugün gün içerisinde kullandığımız hemen hiçbir şeyi insanlık üç milyon yıl boyunca kullanmadı. Yaşantımız baştan sona yenilendi ama çok da kabarmaya gerek yok zira hâlâ grip olup ölüyoruz.

Tabii toplumsal iş bölümü ilerlememizde bir hayli etkili oldu. Keriz gibi her işi yapmaya çalışmaktansa herkes bir alanda uzmanlaştı, hayat kolaylaştı falan da, bu iş ilerledikçe uzmanlık dallarının kiminde yığılmalar oldu. "Abi işletme mezunlarını bankalar üçüncü sınıfta işe alıp mezun olunca müdür yapıyormuş!" zannıyla binlerce kişinin işletme fakültesinin sıralarını doldurması gibi, bilimsel araştırma alanında da gerçekten ihtiyacımız var mı yok mu bakmadan bazı alanlara yığılma oldu. Misal bugün dünyanın su sorununu çözmek için çaba harcayan bilim insanlarının sayısı (pek de bir ilerleme olmadığına göre) azken, erkeklerin ereksiyon sorununu çözmek için çaba harcayan bilim insanlarını toplayıp eğitip donatsan, bırak IŞİD'i, Fransız ordusunu bile darma duman eder. Yirmi birinci yüzyıldayız ama su sorunu yerine erkeklerin çükü üzerine sabah akşam kafa patlatan laboratuarlardan çıkmayan bir bilim insanları ordusu var. Hayır bak, kimse bu konuda çalışmasın demiyorum ama arkadaş binlerce profesör bu işe kafa yoruyorsa bu işte bir yanlışlık var. Aman beylerimizin tadı kaçmasın da, varsın Meksika kuraklıktan kavrulsun. İlerlemiş olmamız, gerizekâlılığı geride bıraktığımız anlamına gelmiyor yani.

YİĞİT ÖZGÜR

ACI KAYBIMIZ

Muhsin ve Meliha Yolkaran'ın biricik oğlu,
Fehmi ve Şükran Yolkaran'ın kardeşi,
İhsan ve Şaziye'nin dayısı, hepsi birden
Duran ve Faruk'un amcasının dükkanını basınca
Latif'in babası pompalı tüfekle ateş açtı
Fehmi ve Şükran eğildi fakat arkadaki

ERKAN YOLKARAN'I

Kaybettik...
İsmi söylerken bağır dediler
kusura bakmayın... İlan verecek paramız yoktu,
ilanı kendimiz seslendirdik. İkindi namazını
müteakiben yine büyük kavga var.
Kendine iyi bak

See you...

Bura boş galdı...

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Hazar beyefendi bir buçuk yaşında şimdi. Yürüyor bir süredir. Ve ben çocuğun yürüdüğünü nasıl öğrendim biliyor musunuz. İstanbul dışındaydım, turnedeydim, Özlem'le telefonda konuşuyoruz öyle, başka başka şeylerden bahsediyoruz, derken Özlem aynen şöyle dedi, "ananı s.kiim bu çocuk yürüyor!" Ben bir baba olarak, çocuğumun yürüdüğünü, annesinden, bu şekilde öğrendim resmen. İyi oldu yürümesi. Şimdi istediği yere kendi gidebiliyor. İyi oldu yani. Eskiden biz taşıyorduk kucağımızda. Ve bu bir sorun olabiliyordu. Çünkü sürekli yere düşürüyorduk kendisini. Bunu çok normal bir şey gibi söyledim ama gerçekten ne yapacağımızı şaşırmıştık. Çocuk yere düşmesin diye ne yapacağımızı şaşırmıştık. Çocuğu yere koyuyordum, çünkü bir şey yerden yere düşmez, yere koyuyordum yere düşmesin diye, oradan da yere düşüyordu. Bal porsuğu'na benzetiyordum ben çocuğu. Bal porsuğu çok acayip bir hayvan ya. Sen bir kaplan olarak sırtından ısırıyorsun bal porsuğu'nu, bal porsuğu derisinin içinde dönüyor, bir anda yüz yüze geliyorsun, egzorsiz gibi, "bu ne korkunç bir şey" deyip atıyorsun ağzından. Bizim çocuk da öyleydi. Ben onu kucağımda zannediyordum, o böyle derisinin içinde döne döne, bir bakıyordum çocuk yerde. İyi oldu yani yürümesi.

æ Bu arada "ananı s.kim" bir küfür değil. Bir nida. Yani çoğunlukla. Yüzde beş küfür evet. Onu kabul ediyorum. Yüzde beş, şaşırma şeysi. Yüzde doksan olarak ise bir yardım çığlığı aslında. "Ananı s.kim", yani "yetişin a dostlar". Size bunu bir örnekle şeyapayım o zaman. Kanıtsa kanıt, ispatsa ispat. Ben öyle hiçbir zaman boş konuşan bir insan olmam. Benim halimden alim olan anlar efendi, malum olan değil. Hey yavrum hey. Hele hele hele hele hele hatta. Geçenlerde bisiklete bindim yine öyle, eve döndüm sonra, o ara da arabayı servise götürecektim, kış lastiklerini taktıracağıdım, dedim ki, "lastiklerin ikisini hemen indireyim, diğer ikisini ise sonra indiririm, o olur". Üzerimi hiç değiştirmeden, bisiklet kıyafetlerim üzerimde, kaptım iki lastiği, bu arada kış lastikleri de ne ağır oluyor be kardeşim, çıktım evden dışarıya. Baktım asansör bakım ekibi gelmiş, asansöre bakıyorlar, asansör çalışmıyor yani, dedim "yürüye yürüye o zaman, merdivenlerden aşağı, öyle yapayım o zaman" dedim. İki elimde iki ayı lastik, in ha in, iniyorum öyle merdivenleri. İki kat inmiştim ki, paldır küldür düşüverdim iki alt komşumun kapısının önüne diye. Düşerken de "ananı s.kim" dedim. Lastiklerden biri bana hava yastığı oldu, diğer lastik ise karşı kapıya doğru yuvarlandı. Bisiklet ayakkabılarım sebep oldu tabii düşmeme. Altı sert kauçuk, bir de çelik "kal" diye bir şey var altında, pedallara kilitleniyor, e kayarsın tabii. Yük de olunca. Komşu hemen açtı kapıyı. "Alpay bey iyi misiniz" dedi. Ben yerdeyim bu arada. Lastiğe nasıl sıkı sıkı sarılmışım ama. Köprücük kemiğimi kontrol ettim, baktım iyiyim. Bu arada on yaşında çocuk da var evde, o da nasıl korkmuş ama. Şimdi ispat noktasında bu noktada bir davranıyorum. Düşünün, evdesiniz öyle, kapınızın önünde bir patırtı kopuyor, ve biri "ananı s.kim" diyor. Normalde "ananı sikim" küfür olsa, bu kapıyı açmamanız lazım. Korkarsınız yani. "Bela geldi" dersiniz kapıya. Yüzde beş küfür. Yani çok düşük bir ihtimal. Yani aslında küfür bile değil. Bir yardım çığlığı bu. Yüzde doksan yardım çığlığı. O yüzden insan olan, "ananı s.kim" diyenin yardımına koşar. Yardımıma koştular zaten. Kalktım ayağa, "ooldu, iyi günler" dedim, yoluma devam ettim. Dediğim gibi, kanıtsa kanıt, ispatsa ispat bende.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Napıyon" dedi. Dedim "iyiyim, sen napıyon". "İyiyim ya" dedi, "Frida'yı bildin mi" dedi. "Ressamı mı diyon" dedim. "Ressamı diyom" dedi, "kendisi aslında 1907'de doğmuş, fakat doğum gününü Meksika Devrimi'nin gerçekleştiği 1910 olarak kabul etmiş, herkese de öyle söylemiş" dedi. "Ee" dedim. "Tam bir çakalmış işte" dedi, "resmen kisve yapmış, yaşını üç yaş küçük göstermiş herkese kendini" dedi. "Ee" dedim. "Bu kadar" dedi, "paylaşayım istedim" dedi. "Git o zaman" dedim. Gitti. Susmadım. İşime gücüme baktım.

æ Basketbol neden tam olarak ülkede futbol gibi benimsenmiyor, yeni anladım. E abi seçkinler sporu gibi basketbol. Tiplere bakıyorsun, hepsi uzun boylu, iyi eğitimli, yakışıklı, kadınsa güzel. Bu yüzden bence. Toplumun yüzde doksanı, "evet, ben de oynayabilirim basketbol" diyemiyor. Bu arada ben de bu hafta bu yüzde doksan'a tam taktım ha. Ama futbol öyle mi, kısaysan da oynuyorsun, uzunsan da oynuyorsun. Kaslıysan da oynuyorsun, bakınız Ronaldo, göbekliysen de oynuyorsun, bakınız, Rooney. Her türlü oynuyorsun. İçine girebiliyorsun yani futbolun. Bence bu yüzden böyle yani.

æ Bu arada ne düğün seviyormuşuz biz arkadaş ya. Düğünlü filmlerin gişesine bakıyorum, piyiiii, uçmuş düğünlü filmlerin gişesi. Hastasıyız düğünlü filmlerin. En son Aile Arasında'yı izledik, onda da düğün var. Onun da gişesi süper oldu. E hani biz düğün sevmiyorduk arkadaş. Bilhassa da gençler olarak. Hani kendimiz evlensek bile düğün yapmayacağıdık. Hani. Demek ki gidemediğimiz düğünün özlemini filmde şeyapıyoruz demek ki. Öyleyse öyle demek ki.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"laheyya"
2 Şubat Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
7 Şubat Çarşamba / **İzmir Alsancak Bios** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96
8 Şubat Perşembe / **Aydın Gramofon** / Saat: 17.00 / bilgi: 0256 214 53 40
9 Şubat Cuma / **Muğla Mabolla Art** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 266 44 94 **(katılım ücretsiz)**
10 Şubat Cumartesi / **Antalya Kaleiçi Simurg** / Saat: 20.30 / bilgi: 0543 537 23 23
11 Şubat Pazar / **Eskişehir Kıraathane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0222 220 77 70
12 Şubat Pazartesi / **Sakarya Radio Pub** / Saat: 20.00 / bilgi: 0532 245 23 45

KAMU SPOTU

Sigara içtiğim zamanlarda oğlum benden kaçardı. "Baba çok pis kokuyorsun..." derdi kızım zaten yanıma yaklaşmazdı...

Karım benimle aynı yatağa asla girmezdi. Sürekli salonda yatardım. Sigara yüzünden adeta bir yabancı gibiydim evde.

ŞİMDİKİ AKLIM OLSA...

SKSELER EVLENMEZDİM YAA.

Ghazzzzzzz...

Of hiç kalkasım yok... Beş dakka daha uyuyim.

Furkanözçoban

KAÇ KERE SÖYLİCEM ANNE SANA SHOT BARDAKLARIYLA YAN DAİREYİ DİNLEME DİYE BİRAZDAN ARKADAŞLAR GELİCEK VER ŞUNU...

EN İYİ BUNLARLA DİNLENİYO ŞŞŞ SUS BAKİM. AAA NURAY'IN KIZI EVDEN KAÇMIŞ...

ONU ÖLDÜRÜNCE AİLENE NE SÖYLEYECEKSİN?

PARDON YÖNETMENİM BİŞEY SORUCAM. TAMAM VİCDANIMLA KONUŞMAM İYİ HOŞ DEĞİŞİK Bİ FİKİR. DE NİYE VİCDANIM BENDEN DAHA YAKIŞIKLI Kİ? ÇİRKİN OLSA OLMUYO MU?..

OĞLUM İŞİNE BAKSANA SEN!

YOK YA AKLIMA TAKILDI DA.

DEV Bİ BALİNANIN SIRTINDA SONSUZ OKYANUSTAYIM. YANIMDA BUSE VAR AMA BOYU 8 METRE FİLAN...

BEN GİDİYORUM. ÇOK SIKILDIM FANTASTİK KIZ RÜYASI DİNLEMEKTEN...

BEN DE ÇOK SIKILDIM BENİ DE BEKLE..

SEN KAL OĞLUM... KAÇIRMA KIZI. HADİ GELİRİM BEŞ DAKKAYA...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Allahım, ölmeden canımı alma!" (Kuştepe otobüsünde bir kadın)

● **Değişim kaçınılmazdır, hayırlı olsun, temennim odur ki Başkomutan ''Ordular, ilk hedefiniz Ak Partidir, ileri!'' diyecek kadar değişmesin...**

● Kürt'ten nefret eden Türk'ü de tam sevemez. Nefret, insaniyete haybeden bir yük. Şeytanın düşmüş melek olması gibi, nefret de sıkışmış sevgi...

● **Zamanla oynasam, son il gene Zonguldak olur; Sovyetler dağılmaz, Yugoslavya durur... Ah, zamanla oynasam, sabahleyin ilk Uğur Mumcu okunur...**

● "İyi" diye parti mi olur? İnsan mı bu? Ortalamayı yakalamak adına bundan sonraki parti adı, "Fena Değil" olur, burdan düz gidersek...

● **İnsanlıktan o kadar hikaye, efsane, destan çıkmış ve çıkmaktayken, çevremizde zaman zaman had safhada tutkusuz, ruhsuz, nursuz tiplere denk gelmemiz paradoks değil mi? Bunlar, niye böyle? Bunlar kim? Bunlar, 1001 Gece Masalları anlatılırken uyuyanların nesilleri. Bunlar onlar.**

● Uyuyan insanla konuşmağa çalışan başka bir kavim var mı acaba galakside?!

● **"Bir erkek, kadınlar hakkında her şeyi bilebilir ama bir kadın hakkında hiçbir şey bilmiyor olabilir'' diyor Tatlı Perşembe'nin tatlı Suzy'si... Rahmetli Tekin Aral ustam, çeyrek asıl evvel sormuştu "Tatlı Perşembe'yi okudun mu'' diye, "Hayır abi'' demiştim, "Yakışmadı'' demişti. John Steinbeck'in bu enterasan, insani ısısı yüksek, enfes romanını nihayet geçen ay okudum. Tekin ağbim haklıymış, Steinbeck'le beraber nur içinde yatsınlar... Hızımı alamayıp Fareler ve İnsanlar'ı da tekrar okudum, gene ağladım... Ezilenlerin yazıcısı olma babında, bir çeşit Amerika'nın Yaşar Kemal'i sayılası Steinbeck, takım elbiselerine Eski Mavi, Tatlı George Brown, Cenaze Siyahı, Dorian Grey, İhtiyar At gibi isimler verirmiş. Tuhaf huyları olmayan bir yazar görmedim de duymadım da zaten...**

● Bilim, herkesin derdine çare bulabilir; "az tutkulu" hariç...

● **Arkadaşım Tolga Baysal'ın annesi ve anannesi, Roma'ya gitmişler. İki kadın, usule uyarak Aşk Çeşmesi'ne para atmışlar. Ananne para atarken, dileğini sesli söylemiş: "Bütün buralar bizim olsun Yarabbim!!''**

● Bir bela olunca kimi arabaya, kimi taksiye atlar giderdi; rahmetli Ahmet Kaya, bizzat belaya atlar giderdi...

● **Bir başka arkadaşım Kübra Erişir, ilkokulda Kızılay kolu olmuş, birinin elini cam kesince kan görmüş ve bayılmış. Bunun üzerine Yeşilay kolu olmuş ama son bayram fincanla likör içtiği için içine sinmemiş. Nihayetinde Kütüphane kolu olarak tamamlamış parkuru...**

● Bulgar Konsolosluğu var Şişli'de. Bulgaristan'dan daha güzel...

● **Kafam hafif yanık çünkü çocukken Taş Devri ve Jetgiller çizgi filmlerini aynı dönemde izledim. Geçmiş ve geleceğin komedisi, o günün gerçek dramına hiç benzemiyordu; bankalar soyuluyor, bombalar patlıyordu. O iki çizgi film bana zaman kayması yaşatırdı, her çağın şakası kendine göreydi; metalik Jetgiller'dense organik Taş Devri'ni yaşamak için tercih ederdim. Halen daha ederim... (Jetgil ailesinin sarışın kızını hep beğenirdim, o ayrı.)**

● Peki tekne turu boyunca, sadece tekne hakkında konuşan bir güruh nerede var bu alemde, bizim burlardan başka?

● **Bir usta sanatçı için "İyi hocadır amma kötü babadır'' dedi, kadim asistanı...**

HEY YAVRUM HEY!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU 2018

"7 Şubat 2018 Çarşamba ve her çarşamba akşamı, dokuz buçukta... Sefahathane, Beyoğlu Atlas Pasajı... Çağdaş Erçelik şarkılarıyla''

● Bir arkadaşım, saunaya girmiş, yoğun duman, sonra sislerin arasından Burhan Çaçan belirmiş. "Mitolojik kahraman felan gibiydi" diye anlattı.

● **Bizim atalar da onikiden çakıyorlar yani bazan. Söze gel: ''Doğuştan sıska, neye yarar muska!?''**

● Müptelası oldum, doyamazam! Yumuşacık yorumuyla Figen Genç'ten "Nazende sevgilim yadıma düştün" şarkısını dinlemediyseniz, yazıya ara verip dinleyin n'olur.

● **8 Şubat 1882 doğumlu Jules Verne, çocukken evden kaçmış ve kısa sürede yakalanıp ailesine teslim edilmiş. Kaçış sebebi, gemilerde tayfalık yapmak. Okyanusa sevdalı çocuk... Sonradan çok okunan bir yazar olunca, 1876'da büyük bir yat alıyor ve son yıllarını Avrupa'yı liman liman dolaşarak geçiriyor. Meçhule meraklı yazar... Bu süreçte, belki de kaçak bir çocuk geldi tayfalık için ve işe alıverdi o haylazı üstat! Olmadıysa bile montajda çözün bunu! Çocukluğumun en fransız kahramanı Jules Verne, 24 Mart 1905'te dünyaya veda ediyor. Bir başka deyişle, Hakka yüzüyor...**

● Bizim sabahlama dediğimize, Fransız "beyaz gece" diyor. Uyumadan geçen, karanlıktan nasipsiz gece. Böyle bakınca, bembeyaz gecelerle geçti zamanım, St.Petersburg'un çocuğu gibi!

● **birinci eski: gökte allah var / yerde annem... gün ışımış / ekmek kızarmış / çay demlenmiş / ne güzelmiş... bitmez o gün / birazı durur / allah herkesi / annem beni korur**

● Fırlamaların, cin fikirlilerin birbirlerini bulmaları gibi, vasat adamlar da bir yolunu bulup kaynaşıyorlar. Tanık oldum da not düşüyorum... İşte böyle, içinde 'düşmek' de olan bir mesai...

● **Pendik'te pasaj tuvaleti ismi: Yoksul WC. Zaten isim bu, bir de benden bozuk çıkmadı elli kuruş. Tek dal sigara alıp helalleşti adam, sağolsun...**

● Seneler evvel, metalciliğin coştuğu, uzun saçlı ve karanlık giysili kardeşlerin çoğaldığı dönemler. Mahalle dayıları da "Bunlar neyin peşinde" diye huylanıp iki metalciyi durduruyorlar. "Satanist misiniz siz" diyor dayı, "Yok abi, hiç alakamız yok" diyor metalci; "Şeytana mı tapıyorsunuz lan" diyor diğer dayı, "Aman ne diyosun abi, hiç işimiz olmaz abi ve hatta şeytanın mına koyiim abi" diyor diğer metalci. İlk dayıdan tokat iniyor bunun üzerine: "Doğru konuş lan, şeytan da melek!!!"

● **Tuz, zamanla gereksiz bir ihtiyaç olur. Karabiber hep gerekli bir zevk olarak kalır...**

● İspanyol olmayan ne bilsin taze gelmiş "As" spor gazetesini okumanın keyfini. Ben bilmiyorum kendi adıma. Hiç İspanyol değilim. Yıllar yılı adını okurum yazılı basında. Güzel çakıyorlar yalnız manşeti, sürmanşeti!

● **Allah'ın rahmeti üzerinize olsun üstad Kazancı Bedih... "Nemrud'un Kızı'' yorumunuz hakikaten yandırdı bizi. O, nasıl organik bir ses? Kaç bin senelik bir ses? Onlar nasıl sözler? "Sil yazımızı, kurtar bizi'' diyor, "Mevlam gör bizi...'' Amin...**

● Şehirden uzakta, 16 el kesintisiz scrabble oynayıp derginin yazısını kaçıran hisseder rulet masasındayken bitiremediği romanını hatırlayan Dostoyevski'nin kederini! Tek tesellim, 16 oyunun 12'sini kazanmış olmamdır...

● **Neonlar da güzel lakin adını kafalara yazdırmak daha değerli...**

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

SİNCAAAAK...

CİVİKLETTİRMESSSİİ..

BODOOZZZZ!!!

CUVİK?..

OLUM GERİZEKALI GİBİ NE DİYE SİNCAP KOVALIYOSUN ANLAMIYORUM Kİ ?. HAYIR YAKALASAN NAAPICAN? ZATEN YAKALAYAMIYOSUN .

HEHE SEVİYOM SİNCAK!

MAL!

HEHE BENCE DE GAV!..

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

YENİ Bİ İLİŞKİYE BAŞLAYIP BİRİNE TEKRARDAN KENDİMİ TANITMAK KİŞİLİĞİMİ ANLATMAK FALAN AŞIRI ZOR GELİYOR YA!..

LAN GERÇİ TANIYINCA TERK EDİYORLAR, ŞİMDİ HİÇ ÜŞENMEYİP GİDİYİM DÜZGÜNCE Bİ İLİŞKİ YAŞAMAYA ÇALIŞAYIM

HADİ! HEMEN! ŞU AN!

20 YILDA GELDİĞİM NOKTA

ERTELE... ŞİMDİ DEĞİL... DAHA SONRA HATIRLAT...

UÇAK KORKUSU

OFFF NASIL TELEFONSUZ DURUCAM YA, NASIL GEÇİCEK ONCA ZAMAN, SKİYİM!!!...

KAPAT

BAZI KONUŞMA BALONLARINA BUNU YAPMAK İSTİYORUM

YA PARDON BÖLÜYORUM AMA BURDA Bİ ARAYA GİRMEK ZORUNDAYIM

SANA GÜ

VENİYORUM

HAYATIMIN DIŞARIDAN GÖRÜNÜŞÜ

HAYATIMIN İÇERİDEN GÖRÜNÜŞÜ

YA YİNE TEMİZDE Bİ TANE TİŞÖRT BİLE KALMAMIŞ, BUGÜN DÜĞÜNLÜK GÖMLEK PANTOLON GİYİCEZ ARTIK!

YA Bİ ANDA TREND OLURSA...

Sevgili için ölme challange

mustafa satıcı

DOSTUNU YAKIN TUT, DÜŞMANINI DAHA YAKIN TUT...

AMA BENİM SENDEN BAŞKA KİMSEM YOK Kİ...

ZORLA DÜŞMAN EDECEK KENDİNE...

BENİ YAZMAK KONUSUNDA CESARETLENDİREN DOSTUMA BİR ALKIŞ İSTİYORUM!..

TUTMAZ SANDIM LAN...

SÜRÜNÜN ERKEKLERİ SÜRÜ LİDERİ OLMAK İÇİN SAVAŞIYOR...

ABİ BU BENİM BELGESELİMDİ! RESMEN BELGESELİMİN ÜZERİNE YATIYOSUN...

SANA İLLA HAYVAN GİBİ Mİ DAVRANIİM?

İYİ Kİ ANKARA'NIN EN GÜZEL YANI İSTANBUL'A DÖNÜŞÜ DEDİĞİ ZAMAN ETKİLENDİK... ŞİMDİ KONU ORAYA GELSİN DİYE ELİNDEN GELENİ YAPIYOR!

ANKAR
Nüfus: 945000
Rakım: 958

BİLİN BAKALIM NERDEN GELİYORUM.

HAZİNENİN BAŞINDA ATEŞLER SAÇAN EJDERHA BEKLERKEN ELİNDE CİDDİ BELGELER OLAN ADAMA DENK GELDİM.

BEN Bİ KONUŞURSAM HEPİNİZİN BAŞI YANAR...

HAPİSTE DÜŞÜNMEK İÇİN ÇOK ZAMANIM OLDU EVLAT... BANA SORDUĞUN PROBLEMİN CEVABI ÜÇ.

BABA ONU İLKOKULDAYKEN SORMUŞTUM. SEN İÇERDEYKEN PROFESÖR OLDUM. ŞİMDİ BU PROBLEMİ ÇÖZMEYE ÇALIŞIYORUM.

Bİ MÜEBBETLİK İŞİ VAR!

“kendimi durduracak değilim”

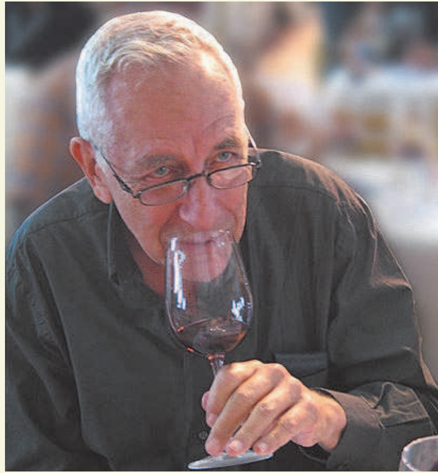
Fırat Budacı

EMEKLİ OLAMAYAN ADAM

2038-İstanbul

Geçen sene emekli oldum. İlk başlarda iyiydi. Boğaz’ın kıyısında banklara oturup gelip geçeni (insan, vapur ayırmadan) ermiş bir surat ifadesiyle saatlerce seyrediyordum. Filmlerden bildiğim kadarıyla bir yere oturup hayatı seyreden emekliler iç konuşmalarıyla meşhurdur. Ben de kimi zaman “Eee Fırat”, kimi zaman da “Eee koca Fırat” diye başlayan bazı cümleler kurmaya çalışıyordum. Zamanla “Eeee Fırat” dedikten sonra cümlenin devamını bulamamaya başlayınca, banklara oturup emekli taklidi yaptığımı fark ettim. Sonraki süreçte ‘eee’lemeyi bırakıp vapur ve insan portföyüme bakımlı ve güzel kadınları (geç dönem cinsel çaresizlik) katarak 1 hafta kadar daha idare ettim. Bir insanın hiç hareket etmeden hareket eden şeylere bakması gerçekten çok sıkıcıdır. Bir ayın sonunda bank hayatını tamamen terk edip bir iki defa Uğur ve Yiğit’le buluşmayı denedim. Bu buluşmaların da pek başarılı geçtiği söylenemez. 60 yaşın üzerindeki üç insanın, içinde bulundukları yaşı unutup eski bir alışkanlıkla ‘zamanın ruhunu’na ulaşmaya çalışmaları ve gelip geçen insanlardan koparabildikleriyle gülme-güldürme denemelerine girişmesi gerçekten trajikti. Sonunda eve, yaşı ilerledikçe sosyal hayatı şenlenen karımın yanına döndüm. Yaşlı olduğum için bu dönüşü bir mısrayla taçlandırmak istiyorum: “Eve dönmek kendime sarkıntılık etmekten başka nedir?” Evde hiçbir şey yapmadan, eşyalarla uyum içinde uzun uzun oturmaya başladım. Bu süreçte, cumartesi günleri bize gelen torunumun, hareketsizliğimden faydalanarak oyuncak arabasını üzerimde sürmesi ve bir iki defa da kafamın üstüne park etmesi, rutinimi kırdığım nadir anlardandır. Buradan kendisine teşekkür ediyorum.

Karımdan ne zaman soğuduğumu hatırlamıyorum. Geçen sene, bir düğün daveti için hazırlanırken file çorap giydiğinde soğumuş olabilirim. 61 yaşındaki dudaklarına sürdüğü kıpkırmızı rujla ve modern çaresizlik yüzünden kestirdiği kısacık saçlarıyla “Nasıl olmuşum?” diye sorduğu gece... Lüks marketlerin dolabında hep ilgimi çeken fileli salamlara benzeyen bacaklarına uzun uzun bakmıştım. Ya da belki yıllar önce, “her şey dahil” bir otelde, tepeleme doldurduğu tabağın en üstüne turşu koymaya çalışırken, hırstan gözü dönmüş bir suratla bana dönüp neredeyse bağırarak, “Sen de tavuk kuyruğuna gir!” dediğinde... Artık ayırt edemiyorum, haberleri izlerken, “Bu millet daha uyusun, memleket elden gidiyor haberleri yok!” dediğinde de soğumuş olabilirim. Tek bildiğim, hemen her akşam çaktırmadan ona uzun uzun baktığım. Bir insan karısını uzun uzun incelemeye başlamışsa, sanki onu ilk defa görüyormuş gibi cevapsız bir soru düşer aklına: “Kim lan bu?”

ULUSLARARASI EMEKLİLİK TABLOSU					
ULUS	GÖMLEK	ŞORT	GÖZLÜK	İLGİ ALANLARI	HASTALIK
Fransa	Keten	Keten	Oval-küçük	Kitap, şarap	Check-up
Türkiye	Sert kumaş	Sert kumaş	Köşeli-dev	Meyve	SGK bünyesindeki tüm hastalıklar

2038 yılının sonlarına doğru Seferihisar’a taşınma fikri karımdan geldi. Seferihisar, “slow food” akımının yıllar önce uygulanmaya başladığı geriatrik bir sahil kasabası. Geviş getirerek uzun uzun çiğneyen (slow mouth) yaşlılar için harika bir yer! Öğle yemeğine 6 saat ayırdığımızı ve 2 saatlik hazmın ardından masaya gelen karpuzu 2.5 saat boyunca eme eme çiğnediğimizi düşündüm. Zaten yavaşlayan hayatımın iyice yavaşlaması bir an bana da mantıklı geldi. Karıma dönüp “Neden olmasın,” dedim. Zaten sıkıntılı olan hayatımı zehir edecek olan Fransız vatandaşı Bernard Henry’nin orada beni beklediğini bilsem, “Otur oturduğun yerde!” der Seferihisar’ı kesin bir dille reddederdim.

2039-Seferihisar

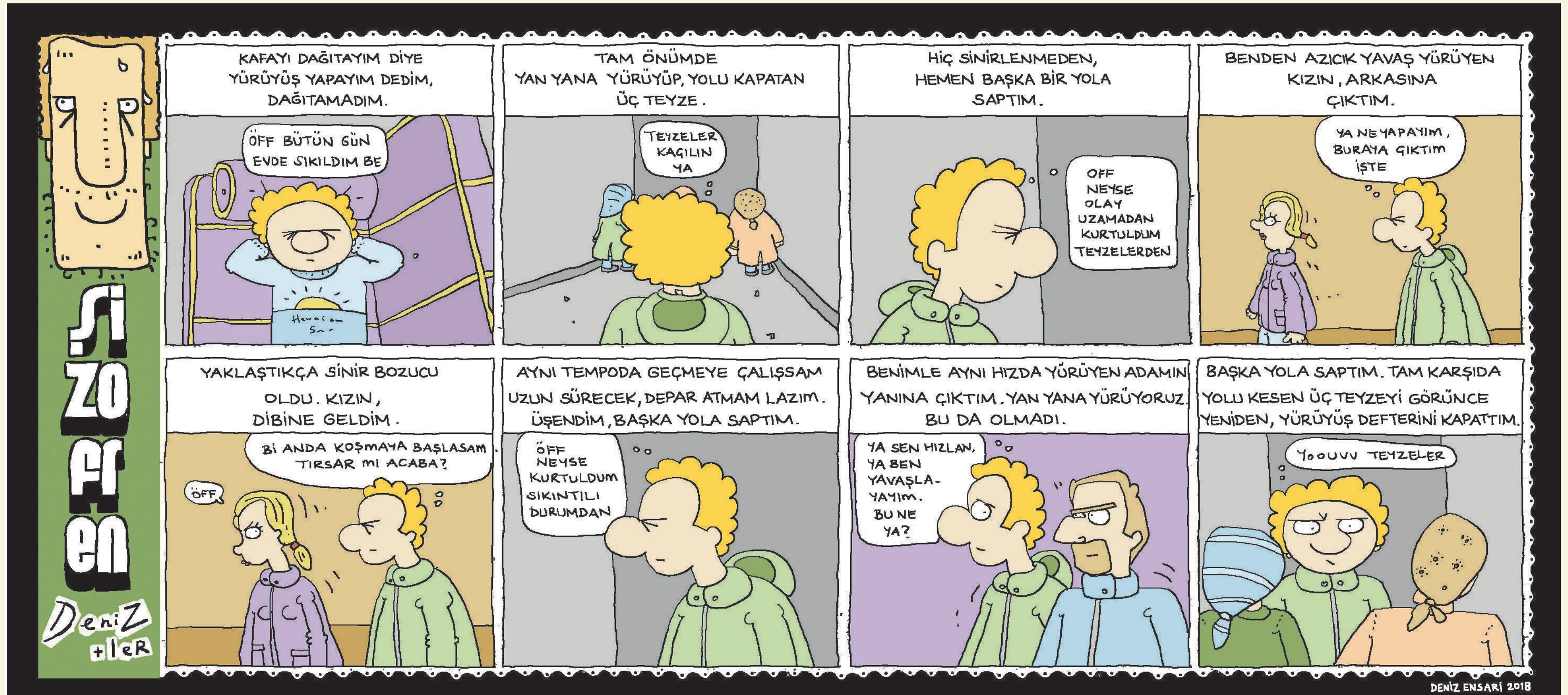
Yine benden erken uyanmış. Ne kadar erken kalkarsam kalkayım, benden daha erken kalkmayı başarıyor. Şuna bakın; koşmuş, duşunu almış, kahvaltısını yapmış şimdi de verandada kitap okuyor (aynı sitede olmamıza rağmen nasıl yaptırdıysa artık onunki veranda, bizimki bildiğiniz fayanslı balkon). Yan komşum Bernard Henry’den söz ediyorum. Seferihisar’a taşınalı 2 ay oldu ve 2 aydır Bernard’ı seyretmekten bir türlü kendi emekliliğimin tadını çıkaramıyorum. Beni görünce, “Günaydın,” diyor kırık Türkçesiyle. Sanki yeni görmüş gibi sesin geldiği yöne dönerek, “Günaydın Bernard, erkencisin,” diyorum. “Evet, erken seviyorum, çünkü buraya yerleşmek için çok geç kaldım ben,” deyip edebi edebi gülüyor. Her sabah aşağı yukarı bu çapta bir iletişim gerçekleşiyor aramızda. Bazen, yabancıları kendi ülkesinden bilgilerle tavlayarak aslında kendini yüceltmek isteyen insanlar gibi, Baudelaire’den, Sartre’dan, Proust’tan falan söz açmayı düşünüyorum ama çok pis unutmuşum edebiyatı. Bernard, beni, okey taşı dizen, karpuz emen, et geveleyen, pazarı öven, marketi yeren, gömleğinin elverdiği ölçüde bronzlaşan, buzdolabına kolonya, ensesine mendil koyan, birbiriyle tansiyon yarıştıran, doktor övgüsü ve yergisi arasında günden güne buruşan kendi ulusumun emeklilerinden mahrum bıraktı. Ne güzel dümdüz bir emeklilik yaşayacakken, hayatımıza bir tür reklam emekliliği sokması canımı sıkıyor. Sabahları daracık şortuyla koşulardan geliyor. Öğlenleri şekilli gözlüğüyle dev kitaplara dalıyor. Akşamları verandasında koklaya koklaya şaraplar içiyor. Verandasından taşan yaşama sevinci ve hayata bağlılığıyla bana yaşam alanı bırakmıyor. Ara sıra laf sokmak istiyorum, ama aklıma saçma sapan şeyler gelince (“Sizin bir Sarkozy vardı, bücür, heh heh...”) susmayı tercih ediyorum. Karım, Fransız komşumuz Bernard Henry’den çok memnun.

Açıkça itiraf etmeliyim ki onun bu memnuniyeti benim Bernard’a olan duygularımı daha da zora sokuyor. Aslında ben Bernard’ı idare ederdim de, karım gerçek bir dünya vatandaşına, gerçek bir moderne, gerçek bir hümaniste, hayattan haz alan ve veren gerçek bir centilmene denk gelince biraz coştu. Karımın Bernard’ı “ideal emekli erkek” olarak gördüğünü biliyorum. Bernard’ın benimkine pek benzemeyen (emekli olmamakta direnen bir vücut ve güldüğünde 23 yaşın ışıltısını saçan dişlerle biçimlenen) emeklilik hayatını dikkatle ve hayranlıkla izlediğinin farkındayım. Ondan bahsederken “yalnız çok iyi bir insan” deyişinin altında yatan gizli aşkı görüyorum. Maşallah Bernard da karımın bu ilgisinden çok memnun.

İşler iyice büyüdü. Bernard, son zamanlarda verandasından sık sık bizim fayanslı balkona doğru “hadi gelin” anlamında elindeki şarap şişesini sallamaya başladı. File Çorap’ın şişe sallayan bu adamı her seferinde sevinçle karşılaması (bir keresinde ellerini çırpmıştı) durgun beynimde ufak öfke patlamalarına yol açıyor. Öfkem, kıskançlıktan falan değil, sırf görüntünün çirkinliğinden… Üç ay içinde Bernard’ın en yakın arkadaşları konumuna gelirken, bu arkadaşlık dolayısıyla kendi ulusumun emeklileri arasında iyice gözden düştüm: “Karısı pek rahat, Fransız’ın evinden çıkmıyo maşallah, adam biraz saf herhalde...”

8 Eylül 2039 tarihinde, artık haftada en az üç kere tekrarlanan “verandada şarap” teklifini “Yorgunum yatıcam” gerekçesiyle reddettim. Karımın, “E ben gidiyim o zaman, ayıp olur şimdi,” demesiyle, Seferihisar, tarihinin en yüksek tansiyonuna şahit oldu. Tansiyonumu kafasından bastırarak, “Sen bilirsin,” dedim. Bütün gece verandadan gülme sesleri geldi. Gece saat 10’a doğru Fransız şansonları çalmaya başlayınca, yattığım yerden “Lan yoksa sakın “slow dance” geliyor olmasın?” diye düşündüm. Kalkacak halim yoktu. “Bernard ayıp oluyo ama!” diye mırıldandıktan sonra uyumuşum.

9 Eylül sabah saat 6’da kalktım. Bir süre uyuyan File Çorap’ı seyrettim. Aslında ona sevgiyle bakmak ve yanağına son kez bir “slow kiss” kondurmak isterdim, ama bitmiş ilişkilerin o büyük sorusu (“Kim lan bu?”) peşimi bırakmadı. Balkona inip verandaya yan göz attım. Bernard ortalarda yoktu. Bu sefer ondan daha erken kalktım, diye sevindim. Ne yazık ki yolda karşılaştık. Koşudan dönüyordu. “Hayrola?” dedi. “İstanbul’a dönüyorum,” dedim. “Sonra emekli olucam.”

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

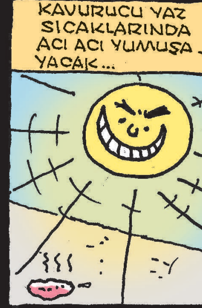

Eyi değildir babo.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Geçmemiştir hayatım boş yere/ Önleyebilirsem eğer bir kalbin kırılmasını"
Emily Dickinson

ALACA/BULACA

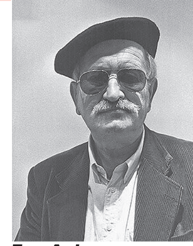
Kuşlardan olma bir "v" harfi. Geçiyor. Bir kenarları kırmızı(yavruağzı) bulutlar. Onlar da yavaşça kayıyor. Uçan "v"nin gittiği yöne doğru hepsi. Yavaşça solan kırmızılar. Karanlığı bekliyorum. Tek bacağım o eski dikiş makinalarını çalıştırır gibi.(sallanıyor) Tıkır tıkır. Gün ışığında bişey yazamıyorum. Yazmıştım burda.(gece) Hep karanlıkta çalıştım. Mağara devri insanları; Onlar da mağaraların girişlerine yakın bölümlerinde yaşar, (o zaman sanat/ din/büyü hepsi iç içe) tılsımlar, efsunlar yapmak için; içlerine; diplere, daha karanlık derinlerine geçerlermiş. Mağaraların. (daha ustaca/gelişmiş/ sofistike resimler/ desenler daha derinlerde) Anlıyorum onları. Dedelerimiz. O yoğun kıllarla kaplı ellerinizden öpüyorum. Size çekmişim biraz işte. Kendim icat etmemişim yani. Her eve lazım o derinler, karanlık, bilinemez, bulanık, müphem bölge. O kuytular. Bir mini inziva köşesi. Eski evlerde vardı. Bir miktar yani. (Balat'ta oturduğumuz o cumbalı, kırmızı tuğlalı Rum/ Ermeni evleri) Karanlık bodrumlar, kömürlükler. Zaten bahçede falan da değil, evin tam içinde bir de kuyu olurdu; hepsinde. O bile yeter. (mutfağındaydı, en son oturduğumuz ev) Tek başıma evde. Eğilir(kendisi de epey loş) mutfağın köşesindeki o karanlık kuyuya bakardım. İçerisi ağzından çok çok daha geniş o karanlık, (yankı da yapan)boşluk. ("halka"filmlerine henüz çok var--çok şükür--) "Karanlıkta yapılan iş alacalı olur" diye atasözü gördüm geçenlerde. Demek onun için ihtiyacım oluyor o karanlığa. Oluyormuş. Görünce anladım o cümleyi. Biraz "alaca" sever biriyim demek. "Alaca"nın peşinde. (Gün ışığının ayan beyan düz'lüğü, dümdüz'lüğünün bitimi)

Peyami Safa

EV

Evde film seyrederken filmin sonuna ne kadar kaldığını görmek; Tek berbat yanı o işte. Bence yani. Durdurup çay koyup tekrar başlatırken altta beliren o ışıklı çizgi.(internetten izlemek sözünü ettiğim) Işık iyice ilerlemiş. Sonuna çok az bişey kalmış. Gidişatın ritmi aşağı yukarı belli oluyor. Az sonra bitecek. Hikayenin ne zaman biteceğini bilmemenin gizemi, o gizemden alınan haz (hayatın kendi bilinemezliğiyle de olan o uyum, aheng) yok oluyor. Hiçbir zaman bilemeyeceğimiz o şey. Sinemada seyrederken insan daha ne kadar kaldığını tam kestiremiyor. Bitimine. O karanlığın içinde. Zaman başka türlü. "Hiç kimse yoktur ki yarına kadar yaşayacağını bilsin" demişti Euripides. Aynı şey. Tadı tuzu orada.

Ece Ayhan

KEDİ/KÖPEK

"Doğu kediyi batı köpeği sever" Peyami Sefa'nın Fatih Harbiye romanında. Öyle deniyordu. O çeşit bir karşıtlık. Yalnız, artık; (elan)bu yeni zamanlarda; sanki benim gördüğüm, kedi severlerin daha büyük bir kısmı daha bir batılılaşmış (individüalist,/bireyci/ bireyselleşmiş)kişiler. Mi sanki? Başka bir alıntıyla bitirelim bu kısmı: "Doğuya doğru fazla giden, coğrafya yüzünden, Batıya düşer. Tersi de geçerlidir bunun." Ece Ayhan.

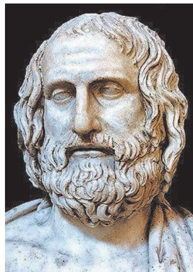
"ÜÇ DERT"

Hayatı tanımayan bir prenstir genç Buda, (henüz Buda da değildir) arabacısının refakatinde dolaştırılır. Yollarda yaşlılığı, hastalığı ve ölümü görür. Üç en büyük felaket. Bizim Karacaoğlan'ımızın o ünlü şiirindeki, o müthiş özet üçleme: "Bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm" Onun gibi. Epey gençken yazmış olmalı ama bizim çok büyük şairimiz. Henüz "yaşlılık" yok aralarında. "Birbirinden seçilmez" o üç derdi içinde. ("Ayrılık"o var) Saçına, sakalına ilk ak düştüğünde ama işte; ansızın hanyayı konyayı anlayacak, kıyameti kopartacaktır :"Sakal seni makkabınan yolayım/ Bir kız bana emmi dedi neyleyim"
Nur içinde yatsın.

BAVUL

Elinde bavulla bir adam silueti. (filmde, hayatta) Gitse de, gelse de. Çok şiddetli bir duygu yaratıyor. (bir fotoğraf)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

Euripides

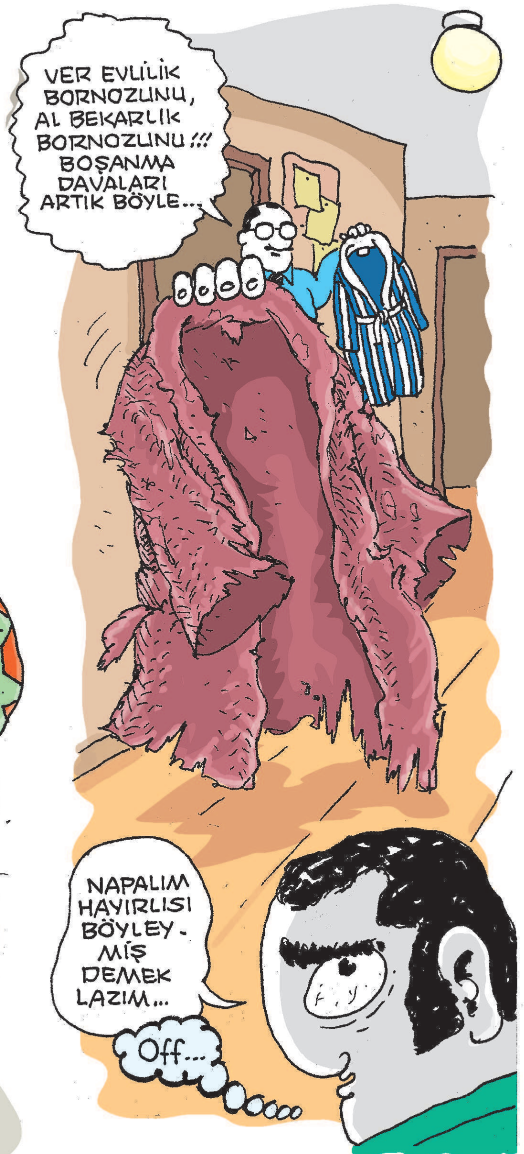
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

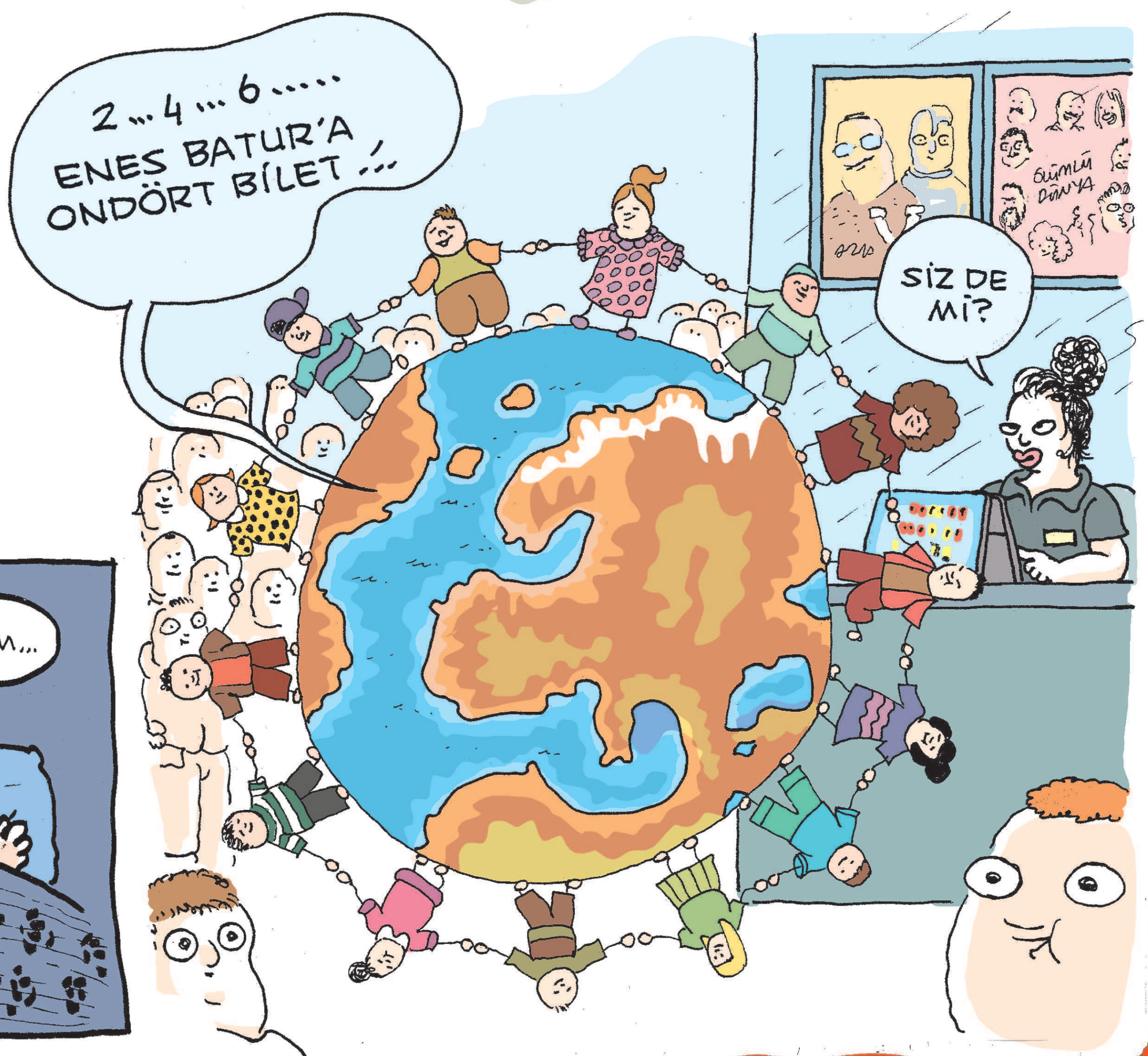

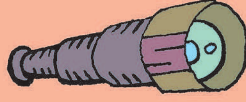

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM

alpay erdem

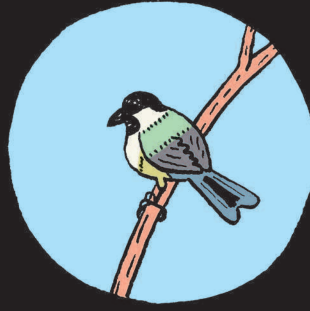
Hanım bizim çocuk, kendini tebrik edercesine kendi sırtını sıvazlıyo... Sabahtan beri takip ediyorum kendisini, ben ortada öyle takdir edilecek hiçbi şey göremedim... Aylaklığını mı takdir ediyor, yoksa sıpalığını mı, hiç bilemiyorum...

Hanım bizim çocuk, şimdi de göz alkışı çalışıyor... Göz kapaklarını birbirine vurdura vurdura kinayeli alkış çalışıyo... Gördüm gördüm de ömrümde böyle saçma bişey görmedim... Nerde var deli manyak şeyler, hepsi bu çocukta...

Oha!.. Baştankara!.. Kuşların şahı... Ağır ruh hastasıdır baştankara... Eskaza bir serçeyle, ne bileyim fluryayla aynı mekanda kapalı kalsa, dar eder diğer kuşlara orayı... Çok vahşi bi hayvan, bakma... Tam bir külhanbeyi...

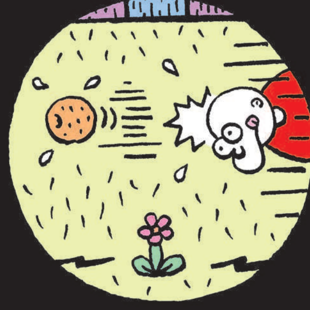
Oha!.. Şakrak kuşu... Yeryüzünün en güzel kuşu... Şu renklerin ahengine bak... Ötüşü akıl alır, Türkiye'de de çok az kişi bilir... Kanarya'yla çiftleştirirsen efsane melez kuş çıkar ortaya... Vay be, bugün kuş açısından bereketli...

Derken... Şu şebeğe bak... Ellerinin üzerinde yürüyo şimdi de deyus bana... Ne güzeldi ya. Gözüm kuş görüyordu, kadrajıma yine bu sıpa girdi... Yine bir görüntü kirliliği oldu, o oldu. Ben şimdi bu görüntüyü hafızamdan nasıl silicem a dostlar...

Oha!.. Portakala uçan kafa attı... Nimete kafa atmak sorunsalını bir kenara bırakırsak, evet artık kesin kararımı verdim, veriyorum kendisini bu hafta Beşiktaş'ın altyapısına, o oluyo... Muazzam bir yetenek bu çocuk, ben sana diyim hanım..

Ohh-haa ki ne oha!.. Küçük top bulmuş, onu yerde sektiriyo... Ömrümde ilk kez böyle bi şey görüyorum... Mesajını aldım oğlum, sen hiç merak etme... Dünya futbolu unutulmaz bir yeteneğe kavuşacak, yarın gidiyoruz Beşiktaş'a...

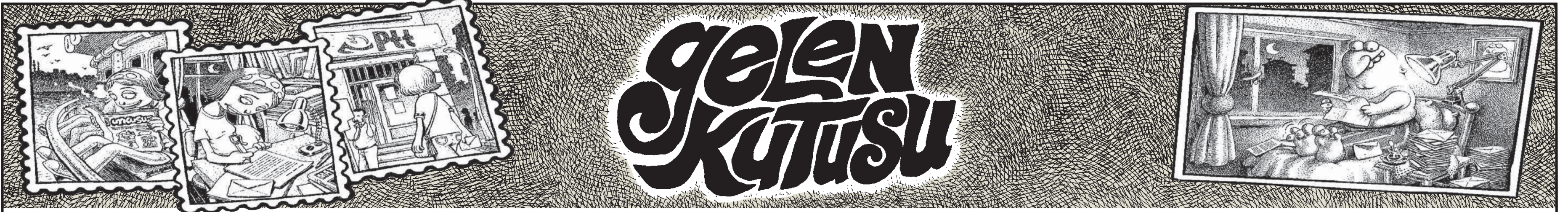

İp atliyi... Atla yavrum atla... Kaslarını iyice geliştir... İyice geliştir ki, futbolda bi Ronaldo ol, ayı gibi bi şey ol, rakiplerini tıpkı bir kamyon gibi ez geç... Arkandan desinler ki, "insan değil ayı" desinler senin için... Çekemesinler hiç seni...

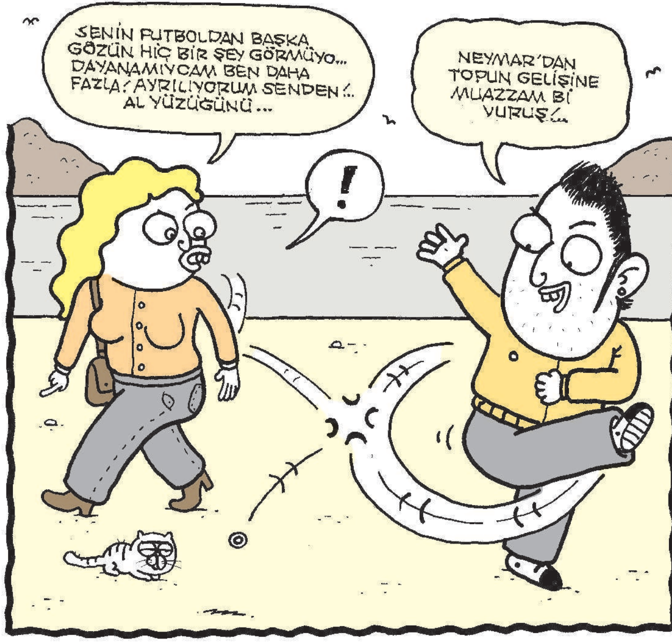
Şimdi de hulahop çeviriyo... Tam randumanlı Beşiktaş'a geliyoruz... Ya da Galatasaray'a mı yazdırsam, o da olabilir bak... E ben Cimbomluyum, çocuk da Cimbomlu... Ama hep aklımda altyapı olarak Beşiktaş kalmış... Yazdırıyorum Fenerbahçe'ye tamam...

Erhan GÜNEŞ

Barbaros ALTUĞ

Haftalık Mizah Dergisi | 1 ŞUBAT 2018 | Sayı: 544

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

ESKİ TAKINTISI GEYSU'NUN BAŞ DÜŞMAN ALİ OSMAN'IN MANİTASI OLMASI İLE ALT ÜST OLAN BÜNYE KENDİSİNİ DIŞARILARA ATAR. NE KORAY'I, NE TOLGA'YI NE UMUT'U GÖRMEK İSTEMEZ, ANCA KENDİNDEN DAHA TELMAŞA BİRİ PAKLAR ONU...

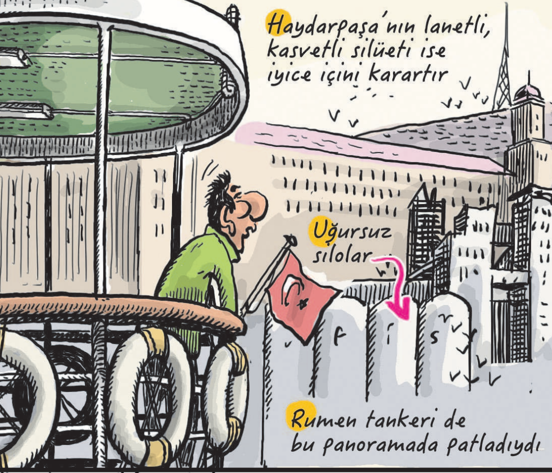

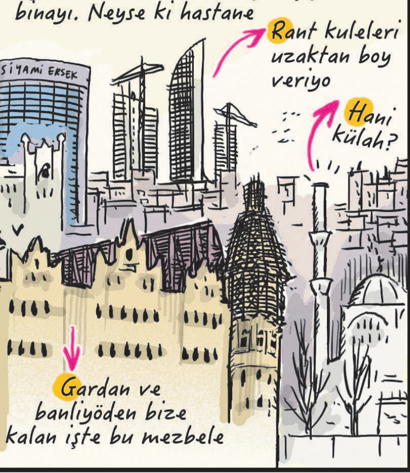

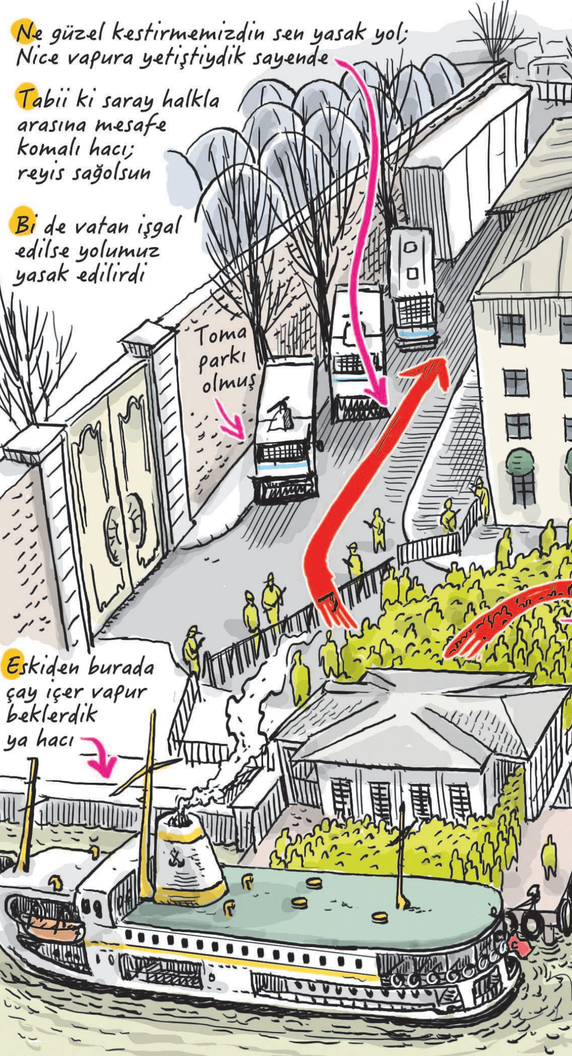

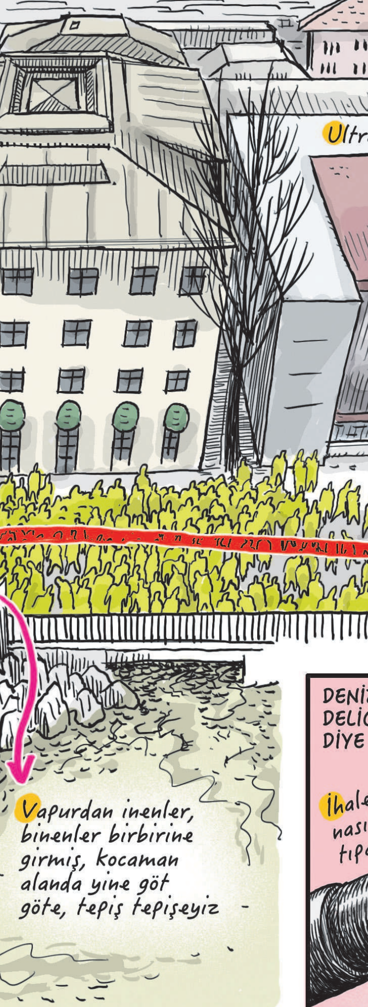

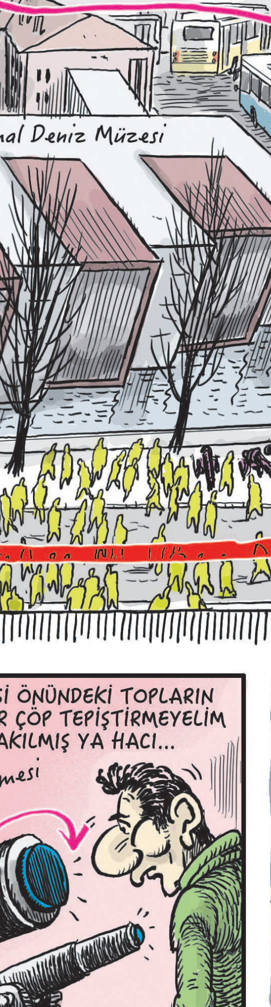

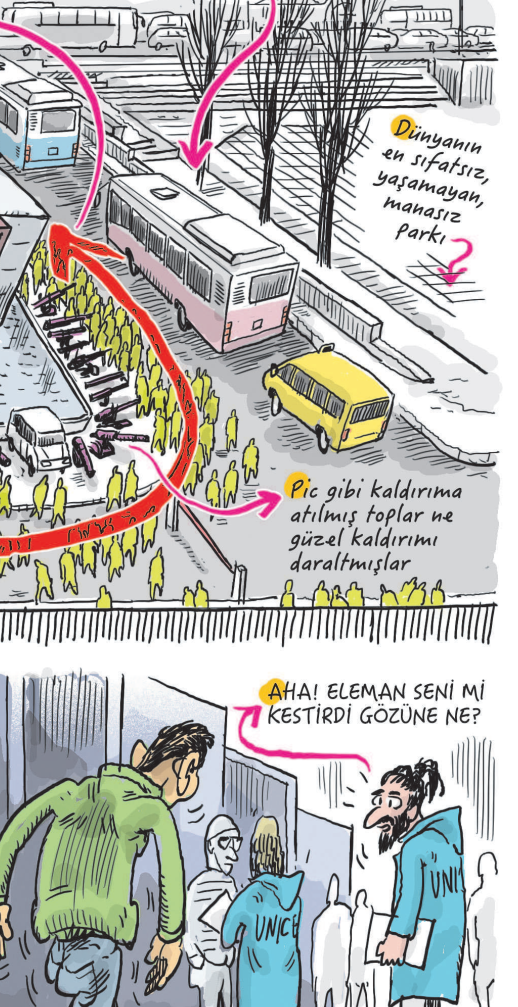

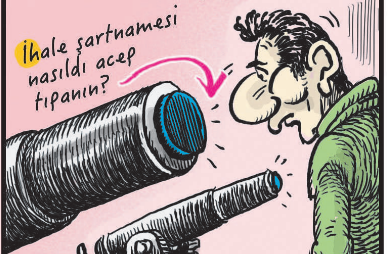

EYVAH EYVAH, BAKALIM NELER OLACAK BEYOĞLU YOLUNDA